

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2016. június hó 22. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az előnyért, hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt Sipos Dávid volt büntetés-végrehajtási törzsőrmester I. r. vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. február hó 23. napján kihirdetett 41.(I.)Kb.1181/2015/23. számú ítéletét **I.r.** és **II.r.** vádlottak tekintetében helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. február 23-án kihirdetett 41(I.)Kb.1181/2015/23. számú ítéletével **I.r.** vádlottat az ellene a Btk. 294. § (1)-(3) bekezdés a./ pontjába ütköző előnyért, hivatali kötelességét megszegve elkövetett hivatali vesztegetés büntette, **II.r.** vádlottat az ellene a Btk. 293. § (1)-(2) bekezdésébe ütköző kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette miatt emelt vád alól felmentette. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt tárgyakról, és megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész mindkét vádlott terhére bűnösségük megállapítása és büntetés kiszabása érdekében fellebbezést jelentett be.

I. és II.r. vádlottak és védőjük az elsőfokú ítéletet tudomásul vették.

A Központi Nyomozó Főügyészség Budapesti Regionális Osztálya előterjesztett a fellebbezés írásbeli indokolását, melyben annak irányát megváltoztatva, elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra lefolytatásra történő utasítására tett indítványt, másodlagosan fenntartotta a bűnösség megállapítására, büntetés kiszabására irányuló fellebbezését is. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság felmentő rendelkezését oly módon hozta meg, hogy nem tett eleget 1., 2. és 3. számú tanú kihallgatására irányuló indítványnak, hanem a vallomásokat csak ismertette, mellyel megsértette a közvetlenség elvét. Mindezek alapján álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem tett eleget ügyfelderítési kötelezettségének.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.291/2016/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést kiegészítéssel tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tényből további tényre helytelenül következtetett, ezért ítélete a Be. 351. § (2) bekezdés d./ pontja alapján megalapozatlan, és ügyfelderítési kötelezettségét is elmulasztotta, amikor nem tisztázta, hogy II.r. vádlott miként szerezhetett tudomást I.r. vádlott szobaszámáról. Kifogásolta továbbá, hogy a bíróság nem tett eleget 1. és 2. számú tanú megidézésére és kihallgatására irányuló indítványnak. Kifogásolta továbbá, hogy a bíróság nem tette bizonyítás részévé a ... Rendőrkapitányság jelentését, mely szerint II.r. vádlott telefonhívásánál jelenlévő rendőrök észlelték a kihangosított telefonon történő kijelentést, mely a vesztegetéssel volt kapcsolatos. Mindezekre figyelemmel a Be. 351. § (2) bekezdés a./ és b./

pontjai, valamint a Be. 376. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasításával.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. A másodfokú bíróság a Be. 360. § (1) bekezdés c./ pontja alapján a fellebbezést tanácsülésen bírálta el.

A másodfokú bíróság felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta. Kihallgatta a vádlottakat, akik tagadták a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését, a vádiratban leírtak megtörténtét. Az elsőfokú bíróság a Be. 296. § (1) bekezdés d./ pontja, illetve a Be. 296. § (1) bekezdés a./ pontja alapján az 1., 2. számú tanúk tekintetében engedélyezte az írásbeli tanúvallomás megtételét, míg 3. számú tanú, aki külföldön tartózkodott, nyomozás során tett vallomását ismertette, ezzel azt a bizonyítás részévé tette. Megállapítható, hogy a tanúk lényegében a vádlottakra nézve terhelő vallomást tettek, 1. és 2. számú tanúk írásban tett vallomása nem volt ellentétes a nyomozás során tett vallomásukkal.

A másodfokú bíróság további tanúkat hallgatott ki, továbbá ismertette a releváns bűnügyi iratokat. Mindezek alapján mérlegelési jogkörében állapította meg ítéletének tényállását, amely alapján a vádlottakat bizonyítékok hiányában felmentette az ellenük emelt vád alól.

A másodfokú bíróság az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló ügyészi fellebbezést nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság lehetőségeihez mérten az ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem követett el eljárási hibát, amikor élt törvény adta lehetőségével és 1. és 2. számú tanúknak engedélyezte, hogy írásban tegyenek vallomást, amelyet indokolt az is, hogy fenyegetve érezték magukat II.r. vádlottól. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a katonai ügyész tévesen hivatkozik e körben a közvetlenség elvének sérelmére, mivel a büntetőeljárási törvény a továbbiakban már alapelveként ezt nem rögzíti és kifejezett engedély szerepel a törvényben ennek a lehetőségnek az igénybe vételére. A terhelő tanúk tárgyaláson történő meghallgatása nem befolyásolta volna az elsőfokú bíróság mérlegelését.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, amikor arról adott számot, hogy az általa beszerzett bizonyítékok alapján miért nem látta megállapíthatónak a vádlottak terhére a vádban írt bűncselekmény elkövetését. Az elsőfokú bíróság ítéletének 6. oldal 4. bekezdésében okszerű magyarázatát adta álláspontjának, melynek lényege szerint logikai lánc, amely alátámasztaná a vádlottak bűnösségét nem hiánytalan.

A Be. 351. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új tényre hivatkoztak. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, az felülbírálatra alkalmas. Az elsőfokú bíróság pedig az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett arra, hogy ítéleti bizonyossággal nem állapítható meg a vádlottak terhére a vádban írt bűncselekmény elkövetése.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet helyes indokainál fogva mindkét vádlott tekintetében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. június hó 22.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

ővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r.** és **II.r.** vádlottak tekintetében jogerős.

Budapest, 2016. június hó 22.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke